

Strony w postępowaniu przed sądami krajowymi

Strony skarżące: X Holding B.V. (C-538/08), Oracle Nederland BV (C-33/09)

Strony pozwane: Staatssecretaris van Financiën (C-538/08), Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht-Gooi (C-33/09)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden Den Haag — Wykładnia art. 11 ust. 4 drugiej dyrektywy Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. dotyczącej harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w dziedzinie podatków obrotowych — struktury i sposoby stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 71, s. 1303) oraz art. 6 ust. 2 i art. 17 ust. 2 i 6 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Wyłączenie prawa do odliczenia — Uprawnienie państw członkowskich do utrzymania wyłączeń istniejących w chwili wejścia w życie szóstej dyrektywy — Przepisy poprzedzające szóstą dyrektywę, przewidujące wyłączenie prawa do odliczenia dla kategorii towarów i usług przewidzianych do użytku w transporcie prywatnym — Określenie tych kategorii

Sentencja

1) Artykuł 11 ust. 4 drugiej dyrektywy Rady 67/228/EWG z dnia 11 kwietnia 1967 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich dotyczących podatków obrotowych — struktura i sposób stosowania wspólnego systemu podatku od wartości dodanej oraz art. 17 ust. 6 szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom podatkowym państwa członkowskiego, które wyłączają odliczenie podatku od wartości dodanej w odniesieniu do kategorii wydatków, które są określone jako dostarczanie „środka transportu w celach prywatnych”, „posiłków”, „napojów”, zapewnianie „mieszkania” oraz „zapewnianie rozrywki” pracownikom podatnika, a także dostarczanie „upominków handlowych” lub „innych подарunków”.

2) Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisowi krajowemu wydanemu przed wejściem w życie tej dyrektywy, który przewiduje, że podatnik może odliczyć podatek od wartości dodanej zapłacony

przy nabywaniu określonych towarów i usług, które są wykorzystywane częściowo dla celów prywatnych, a częściowo dla celów związanych z działalnością gospodarczą, nie w całości, a jedynie proporcjonalnie do wykorzystania dla celów związanych z działalnością gospodarczą.

3) Artykuł 17 ust. 6 szóstej dyrektywy 77/388 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on temu, aby po wejściu w życie tej dyrektywy państwo członkowskie dokonywało zmiany wyłączenia prawa do odliczenia, jeżeli zmiana ta ma zasadniczo na celu ograniczenie zakresu wyłączenia, gdy jednak nie można wykluczyć, że w konkretnym przypadku w danym roku podatkowym, ze względu na blankietowy charakter zmienionej regulacji, zakres obowiązywania wyłączenia ulegnie rozszerzeniu.

(¹) Dz.U. C 55 z 7.3.2009.
Dz.U. C 90 z 18.4.2009.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof — Austria) — Friedrich G. Barth przeciwko Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

(Sprawa C-542/08) (¹)

(Swobodny przepływ osób — Pracownicy — Równość traktowania — Dodatek specjalny za wysługę lat dla profesorów uniwersyteckich przewidziany przez przepis krajowy, którego niezgodność z prawem wspólnotowym została stwierdzona na mocy wyroku Trybunału — Termin przedawnienia — Zasady równoważności i skuteczności)

(2010/C 148/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Friedrich G. Barth

Strona pozwana: Bundesministerium für Wissenschaft und Forschung

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof — Wykładnia art. 39 WE oraz art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 1612/68 z dnia 15 października 1968 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Wspólnoty (Dz. U. L 257, s. 2) — Przepis krajowy, przewidujący dodatek specjalny za wysługę lat dla profesorów uniwersyteckich, który w dawnym brzmieniu został uznany za niezgodny z prawem wspólnotowym na mocy wyroku Trybunału z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-224/01 Köbler — Przepis zmieniony, przewidujący termin przedawnienia dla celów uwzględnienia praw do rozpatrywanego dodatku dopiero od dnia wydania ww. wyroku Trybunału, niekorzystny dla profesorów, którzy zostali pozbawieni tego dodatku z uwagi na wcześniejszy przepis niezgodny z prawem wspólnotowym

Sentencja

Prawo Unii nie sprzeciwia się uregulowaniu, takiemu jak rozpatrywane przed sądem krajowym, stosującemu trzyletni termin przedawnienia względem roszczeń o wypłatę specjalnych dodatków za wysługę lat, których pozbawiony był — przed wydaniem wyroku z dnia 30 września 2003 r. w sprawie C-224/01 Köbler — pracownik korzystający z prawa do swobodnego przepływu, z uwagi na przepis prawa krajowego niezgodny z prawem wspólnotowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 90 z 18.4.2009

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. — Ralf Schröder przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin (CPVO)

(Sprawa C-38/09 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Kontrola Trybunału — Rozporządzenia (WE) nr 2100/94 i 1239/95 — Rolnictwo — Wspólnotowy system ochrony odmian roślin — Odrębny charakter zgłoszonej odmiany — Powszechna znajomość danej odmiany — Dowód — Odmiana rośliny SUMCOL 01)

(2010/C 148/13)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ralf Schröder (przedstawiciel: T. Leidereiter, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO) (przedstawiciele: M. Ekvad, B. Kiewiet, pełnomocnicy, A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt)

Przedmiot

Odwołanie wniesione od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie T-187/06 Schröder przeciwko CPVO, w którym Sąd oddalił wniesioną przez wnoszącego odwołanie skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Wspólnotowego Urzędu Ochrony Odmian Roślin (CPVO) z dnia 2 maja 2006 r. oddalającej odwołanie od wydanej przez CPVO decyzji w przedmiocie odrzucenia wniosku o przyznanie wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin w odniesieniu do odmiany rośliny SUMCOL 01 — Odrębny charakter zgłoszonej odmiany — Dowody, które mogły zostać uwzględnione przy ustalaniu powszechnej znajomości danej odmiany — Błąd w ustaleniach faktycznych — Naruszenie prawa do bycia wysłuchanym

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Ralf Schröder zostaje obciążony kosztami postępowania.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 4.4.2009.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 kwietnia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Francuskiej

(Sprawa C-64/09) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2000/53/WE — Artykuł 5 ust. 3 i 4, art. 6 ust. 3 oraz art. 7 ust. 1 — Nieprawidłowa transpozycja)

(2010/C 148/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver i J.B. Laignelot, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i A. Adam, pełnomocnicy)